

[Sofie Pedersen.]

Arbejdsforhold, og tillige skulde det søge at finde ud af, hvorledes det økonomiske Grundlag bør tilrettelægges i Fremtiden. Udvalget er imidlertid ikke færdigt med sit Arbejde, men har dog allerede nu henstillet, at der gives Kommunerne Mulighed for at anmelde et større Beløb til mellemkommunal Refusion. Paa Grundlag af de indhentede Oplysninger om de skete Stigninger i Sygeplejevirksohmhedernes Udgifter foreslaar Udvalget, at Forsorgslovens Refusionsbestemmelser ændres, saaledes at Kommunerne nu kan anmelde 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger til mellemkommunal Refusion i Stedet for de hidtil tilladte 50 Øre, og tillige foreslaas det, at disse Bestemmelser gennemføres med Virkning fra 1. April 1947. Hvis dette kan ske, er der Grund til at tro, at Kommunerne vil benytte sig heraf og forhøje deres Tilskud til Hjemmesygeplejen, saaledes at man kan komme igennem de øjeblikkelige økonomiske Vanskeligheder og beholde denne gode Institution. Jeg vil derfor gerne takke den højtærede Socialminister for det foreliggende Forslag til Ændring i Forsorgsloven og skal med disse korte Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Marius Buhl: Som bemærket af den ærede foregaaende Taler, er Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag kun tænkt som en Slags Overgangshjælp, idet hele Spørgsmaalet ligger i et Udvalg, som skulde fremkomme med en ny Indstilling. Der er ogsaa gjort Rede for det Samarbejde, som almindeligvis findes ude paa Landet mellem private Sygeplejeforeninger, hvis Medlemmer betaler et Kontingent, der nogenlunde skulde dække Sygeplejeforeningens Udgift til deres Pleje, og den stedlige Sygekasse og Kommunalbestyrelsen og maaske andre Institutioner. Da man fik saa mange med, mente man, at det var bedre at faa en Tilskudsordning, som stod i Relation til alle Sognets Indbyggere. Derfor fik man fikseret 50 Øre, idet man mente, dette Beløb nogenlunde kunde dække, hvad Kommunen havde Pligt til at yde. Af de 50 Øre kan man saa anmelde $\frac{2}{3}$.

Dette udviklede sig i 1930erne, men det siger sig selv, at det for længst er overskredet. Alle Udgifter til Sygeplejeordningen er selvfølgelig blevet meget større. I de fleste Byer har man gerne villet have, at Sygeplejerskerne lønmæssigt stod paa Højde med nogenlunde ligestillede i andre faste Stillinger, og disse Lønninger er steget betydeligt i den Tid. Man har derfor nu set sig nødsaget til som en Overgangsbestemmelse

at forhøje Beløbet til 1 Kr. 35 Øre — det er ikke et Beløb; man tilfældigt er kommet til inden for det siddende Udvalg, det er det Beløb, man mente skulde svare til 50 Øre i 30erne, og dette Beløb paa 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger kan saa anmeldes til Refusion paa den Maade, at der til mellemkommunal Refusion anmeldes $\frac{4}{10}$ og til fælleskommunal Refusion $\frac{3}{10}$; det vil sige, at man i alt kan faa $\frac{7}{10}$ i Refusion, og det vil atter sige, at man skulde kunne faa 95 Øre pr. Indbygger i Refusion, saaledes at der bliver tilbage 40 Øre pr. Indbygger i Sognet at udrede for Kommunen selv.

Nu maa man imidlertid ikke tro, at det er Kommunernes hele Udgift; der er mange Kommuner, der har meget større Udgifter netop i saa Henseende; det vil jeg tro, at de allerfleste har, da jeg har paa Fornemelsen, at Kommunerne ikke er karrige paa det Omraade. Men det er jo ogsaa klart, at Forslaget her maa hilses med Glæde fra Kommunernes Side, da det jo dog giver et større Refusionsbeløb, og saa er der endelig det ved dette Forslag, at saa vidt jeg kan se, er det en Refusionsbestemmelse med tilbagevirkende Kraft. Kommunerne kan kun glæde sig over det, naar man har haft Udgifter, og det har man, og man saa konstaterer, at man virkelig paa et enkelt Omraade kan faa refunderet lidt mere, end man havde regnet med. Hidtil har Love med tilbagevirkende Kraft jo ikke vakt absolut Glæde ude i Kommunalbestyrelserne.

Det er ogsaa et Forslag, som er nødvendigt for at sikre Institutionen, for at sikre dette frivillige Samarbejde, hvor man har denne Sygeplejerske, som gaar fra Hjem til Hjem, og som vel næsten er Kommunens populæreste Person. Hun cykler omkring i alt Slags Vejr, og Nat og Dag er hun parat til at komme og yde Hjælp, selvfølgelig, men ogsaa gode Raad og Trøst. Jeg kender fra mange Sogne, at Hjemmesygeplejersken, den fælles Sygeplejerske, er netop den Person, som man sætter allerhøjest.

Det glæder mig overordentligt, at Lovforslaget her giver en Haandsrækning til, at denne Institution, dette Samarbejde, kan opretholdes, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne takke for Lovforslaget og anbefale det til Vedtagelse.

Erna Sørensen: Jeg vil gerne slutte mig til de ærede foregaaende Taleres Udtalelser om det fortrinlige Lovforslag, vi her har til Behandling. Vi kan give vor Tilslutning til, at det gennemføres hurtigt, og vi kan ogsaa give Tilslutning til, at Loven faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1947 at